

Byn som kommunen glömde

Egentligen är Möllstorps läge en del av den öländska kulturhistorien. En gång i tiden var det också en idyll för de boende i området. Men sedan byn omringats av bland annat reningsverk, avloppsdamm och brobuller är det numera en stinkande och bullrande idyll.

MÖLLSTORP

Hur kan all skit samlas runt en och samma by?

Det frågar sig de boende i Möllstorps läge och räknar upp flera av de odörer som hotar att förstöra deras sommaridyll.

Inte nog med att bullret från Ölandsbron gör deras trädgårdar till ett bullrande inferno. Fem, sex gånger om dagen är det latrintömning 20 meter öster om byn. I andra änden av byn har Vägverket slagit upp sin stora byggarbetsplats och mitt emot, på andra sidan av bron, sprider reningsverket sina dofter rakt in i Möllstorps läge. Och trots att ledningen till reningsverket löper jämnsmed bygränsen, så har ingen av de boende blivit inkopplade på kommunens VA-nät.

Inte undra på att de boende i byn känner sig bortglömda...

FLERA GENERATIONER

– Folk undrar säkert vad f-n vi bor kvar här för, säger Mats Nyborg.

– Men vi är uppvuxna här, vi är både andra och tredje generationer som spenderar våra somrar och storhelger här, förklarar han.

– Dessutom är läget suveränt med närheten till affär, bussförbindelser, golfbana och fastlandet, räknar Torbjörn Blomqvist upp.

För det är inte så att byborna i Möllstorp "föraktar" Ölandsbron som sådan.

–Vi vill ju inte att man ska flytta på den. Allt vi begär är någon form av bullerdämpande åtgärd, säger de vädjande.

Byborna har under den senaste tiden synts mycket i såväl Ölandsbladet som andra lokala tidningar. Då har det framför allt handlat om bullret från Ölandsbron som vägföreningen låtit göra nya mätningar av. Där framgick att årsmedlet per dygn låg på 59dB, vilket var 7dB över Vägverkets beräkningar.

–Men under sommartrafiken ligger bullernivån betydligt högre, påpekar de boende.

KUNDE VARIT EN IDYLL

Jodå, historik finns det allt i Möllstorps läge. Och byn skulle förmodligen varit en riktig idyll, om det inte vore för allt oväsen och dofter som förpestar tillvaron.

– Om man skulle åtgärda alla dessa punkter så skulle, med största sannolikhet, allt fler av oss flytta hit permanent. Och då skulle kommunens intäkter öka betydligt, beräknar Gunnar Österdahl.

Men när reningsverk och latrintömningar sprider sina dofter över byn är läget inte lika attraktivt längre.

– Det kommer tankbilar fem, sex gånger om dagen och tömmer sin latrinlast. När de åker härifrån så rinner det rester längs med gatan precis utanför husen. Och det behövs inte mycket för att det ska lukta ordentligt, berättar Gunnar Österdahl.

En annan ovälkommen doft är den från reningsverket.

– När vädret visas på tv är det vinden som intresserar oss. Sydvästliga vindar är värst, då kan vi inte sitta ute, berättar de boende.

"VI GER OSS INTE"

Föreningens tidigare ordförande, Erik Albertsson, blev sommarboende i Möllstorp 1966. Redan då stod alla hus, utom två, på

plats.
– Då fanns varken bron, bullret, vägen till Saxnäs eller reningsverket, konstaterar Erik.

Under sina 20 år som ordförande har han otaliga gånger varit i kontakt med kommunen, framför allt angående bullret från Ölandsbron som ökat kraftigt genom åren.

– Sedan det blev dubbla filer har trafiken nästan fördubblats, påpekar Ulf Petersson.
Men Erik Albertssons kamp med kommunen har hittills inte gett något resultat.

–Inget konkret, konstaterar han uppgivet.

Nu har Eva Gustafson tagit över rollen som ordförande och Erik, liksom alla andra boende i Möllstorp, hoppas att Eva, tillsammans med övriga styrelsen, ska nå bättre resultat.

– Vi ger oss inte förrän vi får ordning på det här, deklarerar Gunnar Österdahl.

Sara Gustafsson

Historien om Möllstorps läge

Möllstorp var enligt sockenstämmoprotokoll på 1850-talet den plats som Algutsrumsborna nyttjat som överfartsställe sedan urminnes tider.

I långvarig kamp med överfartsplatserna Röhälla och Färjestaden, som länge haft monopol på överfarten till Kalmar, fick man 1859 äntligen privilegium att bedriva trafik med seglande färjor och båtar. I konkurrens med de nya ångbåtarna pågick trafiken under hela 1800-talet då färjorna såldes och trafiken upphörde.

Den stora röda byggnaden var ursprungligen ena halvan av ett skolhus som flyttades från Förlösa för att tjänstgöra som väntsal för passagerarna. Under senare år har huset tjänat som bostad åt familjer. Ulf Petersson bodde tillsammans med sina föräldrar och ytterligare en familj i huset. Nu spenderar han sin 60:e sommar i Möllstorp.

Bad, gäddfiske och förlovning

I de små ryggåsstugorna bodde färjeskepparen Erik Johansson som seglade över sundet i över 40 år utan missöde. Idag tillhör stugorna, Margareta och Erik Albertsson, föreningens ordförande i tjugo år.

Idag är det inte mycket trafik mellan fastlandet och Möllstorp, annat än bybornas småbåtar. Men för de boende är Möllstorps läge så mycket mer än en historisk plats för Öland.

Här har de vuxit upp, badat på stranden nere vid sundet, fiskat gäddor och till och med förlovat sig.

– Min man och jag förlovade oss på utedasset. Sen satt vi på bryggan nere vid vattnet och lyssnade på färjorna som gick till Färjestaden, berättar Eva Gustafsson, vägföreningens nya ordförande.

Historisk bakgrund: Algutsrum hembygdsförening
